

Sygn. akt I C 1317/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 28 grudnia 2016 r.

Sąd Rejonowy w Sandomierzu I Wydział Cywilny w składzie:

Przewodniczący: SSR Barbara Dąda

Protokolant: sekr. sąd. Katarzyna Kozłowska

po rozpoznaniu w dniu 20 grudnia 2016 r. w Sandomierzu

na rozprawie

sprawy z powództwa **A. Ś., Z. Ś. (1)**

przeciwko **(...) S.A. z siedzibą w L.**

o ochronę prawa własności

I. oddała powództwo w całości;

II. zasądza od powodów A. Ś. i Z. Ś. (1) solidarnie na rzecz pozwanego (...) S.A. z siedzibą w L. kwotę (...),30 (jeden tysiąc osiemset czterdzieści osiem 30/100) złotych tytułem kosztów procesu, w tym kwotę 1200,00 złotych tytułem kosztów zastępstwa procesowego.

Sygn. akt I C 1317/14

UZASADNIENIE WYROKU

Sądu Rejonowego w Sandomierzu

z dnia 28 grudnia 2016r.

Powodowie A. Ś. i Z. Ś. (1) w pozwie wniesionym do Sądu Rejonowego w Sandomierzu w dniu 10.12.2014r. przeciwko (...) S.A. Oddział w R. domagali się nakazania pozwanemu przywrócenia stanu zgodnego z prawem poprzez usunięcie urządzeń infrastruktury technicznej stanowiących własność pozwanego w postaci urządzeń elektroenergetycznych linii kablowej n/ (...) 4x240 mm² zasilanej ze stacji transformatorowej S. nr 50 i zakazanie dalszych naruszeń prawa własności gruntu działek nr (...) położonych w S. przy ul. (...), dla których prowadzone są księgi wieczyste KW (...) oraz KW (...) przez Wydział Ksiąg Wieczystych Sądu Rejonowego w Sandomierzu stanowiących własność A. Ś. oraz Z. Ś. (1). Nadto powodowie domagali się zasądzenia od pozwanego na ich rzecz kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu swojego żądania powodowie wywodzili, że są właścicielami nieruchomości składających się z działek nr (...) położonych w S. przy ul. (...). Na w/w nieruchomości znajdują się urządzenia elektroenergetyczne stanowiące własność pozwanego, które uniemożliwiają powodom rozbudowę pawilonu handlowego zlokalizowanego na działkach. Powodowie wywodzili, że nigdy nie wyrażali zgody na umieszczenie w/w urządzeń w ich nieruchomości. Zwracali się natomiast do pozwanego - choć bezskutecznie - aby ten na swój koszt przebudował istniejącą linię energetyczną w ten sposób, aby oni mogli rozbudować pawilon handlowy bez potrzeby ponoszenia przez nich wydatków związanych ze zmianą położenia tych urządzeń. Swoje roszczenie powodowie oparli na podstawie art. 222§2 k.c. i uzasadniali, że uprawnienie do żądania zaprzestania naruszeń znajduje zastosowanie w sytuacji istnienia

realnego niebezpieczeństwa powtarzających się działań bezprawnych wkraczających trwale w sferę własności i ma na celu zapobieżenie naruszeniom w przyszłości.

W trakcie postępowania powództwo ulegało modyfikacjom. Pismem z dnia 25.05.2015 r. powodowie domagali się usunięcia urządzeń infrastruktury technicznej stanowiących własność pozwanego poprzez ich przeniesienie poza teren działek nr (...) położonych w S. stanowiących własność powodów i zakazanie dalszych naruszeń prawa własności tych nieruchomości (pismo powodów k. 150).

Ostatecznie pismem z dnia 29.06.2015r. powodowie domagali się nakazania pozwanemu usunięcia urządzeń infrastruktury technicznej stanowiących własność pozwanego w postaci urządzeń elektroenergetycznych linii kablowej poprzez usunięcie ich z działki (...) i przeniesienie na działkę (...) położoną w S. przy ulicy (...) (pismo powodów k. 163-164).

W odpowiedzi na pozew z dnia 8 lutego 2015r. pozwany wniósł o odrzucenie pozwu w całości z uwagi na brak zdolności sądowej zachodzącej po stronie pozwanego ewentualnie o oddalenie powództwa w całości jako bezzasadnego oraz obciążenie powodów kosztami procesu w tym kosztami zastępstwa adwokackiego według norm przepisanych (odpowiedź na pozew k. 76-79). Pozwany wywodził, że wskazany w charakterze pozwanego Oddział (...) S.A. nie posiada odrębnej od przedsiębiorcy podmiotowości w sferze prawa cywilnego i w konsekwencji nie posiada podmiotowości prawnej, a przez to również zdolności sądowej. Pozwany zaprzeczył wszystkim twierdzeniom powodów w tym zwłaszcza, aby przedmiotowe urządzenia zostały wybudowane bez wiedzy i zgody ówczesnego właściciela nieruchomości. Pozwany podnosił, że przebiegająca przez działki powodów nr (...) linia kablowa niskiego napięcia (...) 4x240mm² zasilająca budynki mieszkalno-usługowe przy ul. (...) w S. została wybudowana w latach 90-tych XX wieku w oparciu o decyzję Kierownika Urzędu Rejonowego w S. z dnia 11.07.1996r. Znak: NB. (...) zezwalającą na budowę sieci kablowej zasilającej budynki mieszkalno-usługowe nr (...) na działkach o nr ewid. 412/2, 411, 413/1 położonych w S.. Inwestorem w/w projektu była (...) Spółdzielnia Mieszkaniowa będąca jednocześnie właścicielem działek objętych inwestycją. Odbiór przedmiotowych urządzeń i ich przekazanie na majątek przedsiębiorstwa energetycznego miał miejsce dnia 03.10.1996r. Inwestycja została w całości przeprowadzona i sfinansowana przez ówczesnego właściciela działek objętych budową. Jak wynika natomiast z odpisu aktu notarialnego przedłożonego przez powodów nabyli oni od spółdzielni własność przedmiotowych działek dopiero w 1998r., zatem już z istniejącą infrastrukturą energetyczną. Przytoczone w odpowiedzi na pozew okoliczności zdaniem pozwanego jednoznacznie wskazują na legalne posadowienie urządzeń energetycznych, albowiem inwestycja została poprzedzona wydaniem prawomocnej decyzji administracyjnej, co oznacza że została przeprowadzona zgodnie z obowiązującym wówczas prawem, a ponadto za zgodą ówczesnego właściciela działek. Nabywając nieruchomość już obciążoną powodowie akceptowali ich usytuowanie na działce oraz mieli pełną świadomość ograniczeń stąd płynących, zatem zasadne jest przyjęcie, że zadośćuczynienie żądaniu powodów byłoby sprzeczne z zasadami współżycia społecznego (k. 76-78).

Ostatecznie powodowie oznaczyli stronę pozwaną jako (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w L. potwierdzając to wyciągiem z KRS (k. 122-125).

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Powodowie A. Ś. oraz Z. Ś. (1) od 07.07.1998r. byli użytkownikami wieczystymi nieruchomości składającej się z działek nr (...) położonych w S. przy ul. (...), dla których Sąd Rejonowy w Sandomierzu Wydział Ksiąg Wieczystych prowadzi księgi wieczyste KW (...) oraz KW (...).

Aktem notarialnym z dnia 07.07.1998r. (...) Spółdzielnia Mieszkaniowa w S. działając w wykonaniu uchwały Zebrania Przedstawicieli Członków Spółdzielni z dnia 24 czerwca 1995r. przeniosła na rzecz powodów w stanie wolnym od długów, obciążeń i praw osób trzecich jako odrębną nieruchomość segment mieszkalno-usługowy w zabudowie szeregowej położony w S. przy ulicy (...) „a” oznaczony numerem 6 o powierzchni 116,45 m² wraz z prawem wieczystego użytkowania działki nr (...) w S. o powierzchni 335 m² i działki (...) w S. o powierzchni 62 m². Powodowie oświadczyli w akcie notarialnym, że parter opisanej wyżej budynku o powierzchni użytkowej 42,55 m² nabyli z przeznaczeniem

na działalność gospodarczą prowadzonej przez nich firmy Hurtownia (...) A.Z. Ś. wpisanej do rejestru działalności gospodarczej Urzędu Miejskiego w M. (dowód: wypis aktu notarialnego Rep A nr 4925/1998 z dnia 07.07.1998r. notariusza E. S. k. 45-47).

Decyzją Burmistrza Miasta S. z dnia 2 lutego 2000r. znak G.II. (...) -u/ (...) prawo użytkowania wieczystego ustawione na nieruchomości gruntowej wpisanej do ksiąg wieczystych nr (...) Sądu Rejonowego w Sandomierzu oznaczonej w ewidencji gruntów Miasta S. obręb Lewobrzeżny nr (...) o powierzchni 0,0335 ha i nr (...) o pow. 0, (...) przekształcone zostało w prawo własności przysługujące powodom A. Ś. i Z. Ś. (1) będących dotychczasowymi użytkownikami wieczystymi gruntu (dowód: odpis decyzji Burmistrza Miasta S. G.II. (...) -u/ (...) k. 330-332).

Przez działki powodów nr (...) przebiega linia kablowa niskiego napięcia (...) 4x240 mm² zasilająca budynki mieszkalno-usługowe przy ulicy (...) w S.. Urządzenia te zostały wybudowane w latach 90-tych XX wieku w oparciu o decyzję Kierownika Urzędu Rejonowego w S. z dnia 11.07.1996r. Znak: NB. (...) zezwalającą na budowę sieci kablowej zasilającej budynki mieszkalno-usługowe nr (...) przy ulicy (...) w S.. Celem inwestycji było zaopatrzenie w prąd nowo powstałych budynków mieszkalno-usługowych. W/w decyzja zatwierdziła projekt budowlany z załącznikami (...) w T. z dnia 07.08.1995r. nr (...), ZE w T. z dnia 10.02.1994r. nr UL/PB/887/94. Pozwolenie na budowę inwestycji obejmowało budowę sieci kablowej od stacji (...) do stacji (...) wraz z zasilaniem budynków mieszkalno-usługowych według załącznika projektu budowlano-elektrycznego wykonanego przez (...) w S. na ówczesnych działkach nr ewid. 414/2, 411, 413/1 położonych w S. (dowód: kopia decyzji Kierownika Urzędu Rejonowego w S. z dnia 11.07.1996r. wraz z mapą projektową dla budynków (...) k. 90, k.91, pismo Przedsiębiorstwo (...) Spółka z o.o. k. 88, k. 89).

Inwestorem projektu była (...) Spółdzielnia Mieszkaniowa w S. będąca dotychczasowym użytkownikiem wieczystym działek objętych inwestycją. Odbiór urządzeń i ich przekazanie na majątek przedsiębiorstwa energetycznego miał miejsce w dniu 03.10.1996r (dowód: protokół ze sprawdzenia zgłoszonych do przyłączenia do sieci urządzeń elektrycznych z dnia 03.10.1996r. k. 92).

Pawilon handlowy powodów znajduje się w obrębie budynku (...) przy ulicy (...) w S.. Powodowie w 1998r. nabyli od (...) Spółdzielni Mieszkaniowej segment mieszkalno-usługowy z istniejącą infrastrukturą energetyczną. Powodowie kilkakrotnie zwracali się do pozwanego, aby ten na swój koszt przebudował istniejącą linię energetyczną tak, aby mogli oni rozbudować swój pawilon handlowy bez potrzeby ponoszenia przez nich wydatków związanych z przeniesieniem tych urządzeń.

W odpowiedzi na wniosek powodów z dnia 13.03.2014r. pozwany określił warunki przeniesienia lub odtworzenia sieci elektroenergetycznych będących własnością pozwanego kolidujących z projektowaną przez powodów rozbudową pawilonu handlowego. Pozwany wskazał, że zmiana lokalizacji urządzeń jest możliwa wyłącznie w przypadku zawarcia z pozwanym umowy i pokrycia wszystkich kosztów związanych ze zmianą lokalizacji w/w urządzeń (dowód: pismo (...) S.A. Oddział w R. znak: RE3/RM/294/11/P/2014 k. 20). W celu usunięcia kolizji istniejących urządzeń energetycznych na działkach powodów nr (...) przesłano powodom do zatwierdzenia niepodpisaną umowę z dnia 25.04.2014r. Pozwany oszacował koszty przesunięcia kabla energetycznego na kwotę 10 421,34 złotych netto. Ponadto umowa nakładała na stronę powodową obowiązek poniesienia kosztów sporządzenia map geodezyjnych. Z uwagi na nałożone dodatkowe zobowiązania powodowie nie zgodzili się na podpisanie przesłanej im umowy. Zwrócili się jednak do pozwanego, aby ten na własny koszt dokonał przesunięcia kabla, na co pozwany nie wyraził zgody (dowód: pismo pozwanego z dnia 26.03.2014r. k. 53, umowa k. 54-55).

Na terenie miasta S. obręb S. Lewobrzeżny w latach 1993-1994r. przeprowadzona została modernizacja ewidencji gruntów, w wyniku której działki ewidencyjne oznaczone m.in. numerami 411, 413/1 i 414/2 zostały zniesione do działki (...) o pow. 22 1139 ha. Działka ewidencyjna nr (...) o pow. 0,0062 ha i (...) o pow. 0,0335 ha powstały w wyniku podziału przedstawionego na mapie przyjętej do zasobu geodezyjnego w dniu 17.01.1997r. za nr (...) -101/96 zatwierdzonego decyzją Kierownika Urzędu Rejonowego z dnia 15.01.1997r. znak: G.I. (...) (dowód: pismo Starostwa Powiatowego w S. z dnia 03.06.2015r. k. 154).

W dacie budowy linii kablowej niskiego napięcia na działce (...) po stronie przedsiębiorstwa energetycznego występował (...) Zakład (...). W grudniu 2006r. powstała spółka dystrybucji energii (...) sp. z o.o. w R., która na podstawie umowy aportowego zbycia przedsiębiorstwa z dnia 30.06.2007r. przejęła od (...) S.A. (obecnie (...) S.A.) całość infrastruktury energetycznej, w tym urządzenia służące dostarczaniu energii (dowód: umowa aportowego zbycia przedsiębiorstwa z dnia 30.06.2007r. akt notarialny Rep. A nr (...)2007r. k. 95-103). W dniu 31.08.2010r. nastąpiło połączenie spółek zajmujących się dystrybucją energii w trybie art. 492 § k.s.h. w spółkę (...) S.A. w L. i w konsekwencji pozwany wstąpił w ramach sukcesji generalnej w prawa i obowiązki spółki przejętej (...) Sp. z o.o. (dowód: pełny odpis z KRS pozwanego k. 104-108).

Celem dokonania synchronizacji działek ujętych w decyzji administracyjnej z dnia 11 lipca 1996r. (k. 143-144) o numerach ewidencyjnych (...) w stosunku do oznaczenia numerów działek wskazanych w akcie notarialnym z dnia 7 lipca 1998r. (k. 15-16) Sąd przeprowadził dowód z opinii biegłego geodety A. C. (1). Biegły zaopiniował, że decyzja administracyjna Kierownika Urzędu Rejonowego w S. odnosiła się do starych działek ewidencyjnych utworzonych w momencie zakładania ewidencji gruntów. Działki te przejęła (...) Spółdzielnia Mieszkaniowa pod budownictwo wielorodzinne oraz usługi. W ramach realizacji planu zagospodarowania przestrzennego S. przy ulicy (...) powstały trzy pawilony handlowo-usługowe z funkcjami mieszkalnymi. Pawilon z działkami będącymi przedmiotem postępowania zlokalizowany jest na częściach działek (...). Spółdzielnia mieszkaniowa nadała numerację budynkom zlokalizowanym na terenie działek. Lokal powodów usytuowany jest w pawilonie handlowym pod dawnym numerem 30 C przy ulicy (...) w S.. Biegły zaopiniował nadto, że działki będące przedmiotem postępowania utworzono z dwóch różnych działek macierzystych. Działkę (...) wydzielono z działki (...), natomiast działka o nr ewid. (...) utworzona została z działki o nr ewid. 412/1, która nie jest objęta decyzją z dnia 11 lipca 1996r. (dowód: opinia biegłego geodety A. C. (1) wraz z mapą synchronizacyjną k. 176-177).

W decyzji administracyjnej Kierownika Urzędu Rejonowego w S. wyszczególnione zostały tylko niektóre działki objęte inwestycją oznaczone przez biegłego geodetę kolorem żółtym na mapie synchronizacyjnej. Po założeniu nowej ewidencji gruntów wprowadzona została nowa numeracja budynków. Pawilon z działkami o nr ewid. 1 500/58 i (...) uzyskał numerację ul. (...) (dowód: opinia biegłego geodety A. C. (1) wraz z mapą synchronizacyjną k. 176-177).

Na mapie synchronizacyjnej sporządzonej przez biegłego geodetę działka (...) znajduje się równolegle pomiędzy działkami (...), które są ujęte w decyzji Kierownika Urzędu Rejonowego w S. z dnia 11.07.1996r. Znak: NB. (...). W pkt. 2 powołanej wyżej decyzji wskazane są działki (...), po czym postawiony jest wielokropek (dowód: decyzja z dnia 11.07.1996r. Znak: NB. (...) k. 143-144, mapa k. 254). Na działce o nr ewid. 412/1 usytuowany jest brzeg budynku powodów, zaś w pozostałej części położony jest na działce o nr ewid. (...) (dowód: mapa synchronizacyjna opinii biegłego geodety k. 177).

Postanowieniem z dnia 16 lutego 2016r. Sąd dopuścił dowód z opinii biegłego z zakresu sieci i instalacji elektrycznych na okoliczność ustalenia m.in. czy istnieje techniczna możliwość zaprojektowania i przebudowania urządzeń infrastruktury technicznej stanowiących własność pozwanego w sposób wskazany w przedłożonym projekcie zagospodarowania terenu, bądź czy istnieje możliwość przebudowy istniejących urządzeń infrastruktury technicznej pozwanego w sposób inny niż w projekcie zagospodarowania terenu (droga najkrótsza i niższym kosztem) w sposób niekolizyjny z projektowaną przez powodów rozbudową pawilonu handlowego oraz podanie szacowanego kosztu takiej inwestycji we wskazanych wariantach (k. 239).

W wykonaniu powyższego zlecenia biegły A. P. zaopiniował, że pawilon handlowy powodów zlokalizowany jest na działce powodów nr ewid. (...), zaś zasilanie w energię elektryczną tego i następnych segmentów pawilonu oznaczonego 47A/5-47A/1 wykonane jest kablem elektroenergetycznym typu (...) 4x240mm² ze stacji transformatorowej oznaczonej ST 50 do złącza Z3-Nr Z9 zlokalizowanego na ścianie zewnętrznej pawilonu powodów. Natomiast projektowany przebieg trasy linii kablowej z daty jej budowy obejmują działki o nr (...), a także działkę o nr ewid. 412/1 (dowód: opinia biegłego z zakresu sieci i instalacji elektrycznych mgr inż. A. P. (2) k. 245-263).

Kolizja z nowo projektowanym budynkiem powodów występuje zarówno na podstawowym zasilaniu ze stacji ST 50 jak również na zasilaniu drugostronnym ze stacji ST 51, a w szczególności na trasie łącze kablowe Z-3 Nr Z8 zlokalizowanego na ścianie zewnętrznej sąsiedniego (...) handlowego Nr (...) złącze Z-3a Nr Z9 znajduje się na ścianie zewnętrznej pawilonu powodów.

Biegły A. P. (2) wyjaśnił, że istnieje techniczna możliwość zaprojektowania i przebudowania urządzeń infrastruktury technicznej stanowiących własność pozwanego w sposób wskazany w przedłożonym projekcie zagospodarowania terenu, a potwierdzenie powyższego stanu odzwierciedla załącznik nr 10 do opinii, gdzie kolorem czerwonym biegły przedstawił sposób przebudowania zasilania podstawowego ze stacji transformatorowej ST 50. Biegły zaopiniował, że w celu wyniesienia kabla (...) 4x240mm² poza obręb nowobudowanego pawilonu należy kabel ten odkopać i przełożyć po trasie wskazanej czerwoną linią ciągłą do projektowanego złącza ZK-3 i układu pomiarowego (...) na ścianie nowobudowanego pawilonu po uprzednim wypięciu ze złącza Z-3 Nr Z9. Następnie należy ułożyć linię kablową kablem (...) 4x240mm² w rurze ochronnej (...) z projektowanego złącza ZK-3 do istniejącego złącza Z3-Nr Z 9 na ścianie pawilonu 47A.

Szacunkowy koszt wykonania przebudowy urządzeń infrastruktury technicznej stanowiących własność pozwanego w sposób wskazany w przedłożonym projekcie zagospodarowania terenu został przedstawiony przez biegłego w załącznikami Nr 11 i 12 i kształtuje się następująco: przyłącze do pawilonu nowoprojektowanego - 3 515,75 złotych (netto), roboty towarzyszące związane z wykonaniem przyłącza stanowią kwotę 1 488,37 złotych (netto), co łącznie stanowi netto kwotę 4 883,87 złotych (dowód: opinia biegłego z zakresu sieci i instalacji elektrycznych A. P. (2) k. 245d). Ostatecznie po uwzględnieniu zarzutów strony pozwanej biegły oszacował, że koszt wykonania tej inwestycji polegającej na przebudowie urządzeń infrastruktury technicznej z uwzględnieniem dodatkowo prac projektowych, inwentaryzacji geodezyjnej powykonawczej wraz z odtworzeniem istniejącej infrastruktury budowlanej będzie możliwy przy poniesieniu kosztów na kwotę 6 634 złotych netto (dowód: opinia uzupełniająca biegłego z zakresu sieci i instalacji elektrycznych A. P. (2) k. 288-289).

Ponadto pozwany od 1998 r. (od daty ujawnienia powodów jako współwłaścicieli nieruchomości o nr ewid. (...) i (...) w księgach wieczystych (...)) do chwili obecnej nie naruszał prawa własności powodów poprzez żadne działanie. Powodowie natomiast nie umieli wyjaśnić na czym polega naruszenie ich prawa własności przez pozwanego, ani też nie wskazali czasookresu, ani rodzaju naruszeń, na które się powoływali. Nadto powodowie do czasu powzięcia planów inwestycyjnych na przedmiotowych nieruchomościach nie uważali, że takie naruszenia mają miejsce. Powodowie przy zakupie nieruchomości nie zapoznali się z mapami określającymi w szczególności przebieg mediów przez ich działki. Poza tym w tej sprawie podstawą żądania powodów i domagania się przywrócenia stanu zgodnego z prawem i nakazania pozwanemu usunięcia naruszeń nie był fakt nie ujęcia w decyzji administracyjnej Kierownika Urzędu Rejonowego w S. z dnia 11.07.1996 r. działki o nr ewid. 412/1, co stanowczo wynika z ich zeznań (dowód: odpis decyzji administracyjnej k. 143-144, zeznania powodów (k. 323-324, k. 333-334)

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie następujących dowodów:

odpisu księgi wieczystej (...) (k. 5-14), odpisów pism pozwanego z załącznikami (k. 19-20, 23-34, 39, 76-78), pisma powodów (k. 35), pisma powodów z załącznikami (k. 44-68, 88-108), odpisu KRS pozwanego (k. 82-87, 123-125), pisma procesowego powodów (k. 116, 122, 150), odpisu decyzji nr NB. (...) (k. 143-144), zeznań świadka S. C. (k. 146), pisma Starostwa Powiatowego w S. z dnia 03.06.2015 r. (k. 154), pisma powodów z dnia 29.06.2015 r. z załącznikami (k. 163-166), pisma pozwanego z dnia 07.09.2015 r. (k. 170-171), pisma pozwanego (k. 185-186), pism powodów (k. 192, 194, 199, 225-228), pisma pozwanego z załącznikiem (k. 230-232), pisma pełnomocnika powodów z dnia 17.10.2016 r. wraz z załącznikiem (k. 326-327) oraz odpisu decyzji Burmistrza Miasta S. z dnia 02.02.2000 r. (k. 330-332), pisma pozwanego z dnia 20.10.2016 r. wraz z dokumentacją powykonawczą (k. 334-336) oraz z zeznań powódki A. Ś. (k. 323-324), zeznań powoda Z. Ś. (1) (k. 333-334);

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo powodów nie zasługuje na uwzględnienie.

W niniejszej sprawie ostatecznie będąc związany żądaniem pozwu Sąd rozstrzygnął o zasadności powództwa powodów w efekcie sformułowanego jako nakazanie usunięcia urządzeń infrastruktury technicznej stanowiących własność pozwanego w postaci urządzeń elektroenergetycznych linii kablowej poprzez usunięcie ich z działki (...) położonej w S. stanowiącej własność A. Ś. i Z. Ś. (1) i przeniesienie na działkę (...) także stanowiącą własność powodów.

Powodowie swoje roszczenie wywodzili z treści art. 222§2 k.c.

Zgodnie z brzmieniem tego przepisu przeciwko osobie, która narusza własność w inny sposób aniżeli przez pozbawienie właściciela faktycznego władztwa nad rzeczą, przysługuje właścicielowi roszczenie o przywrócenie stanu zgodnego z prawem i o zaniechanie naruszeń.

Treścią roszczenia negatoryjnego jest więc żądanie przywrócenia stanu zgodnego z prawem oraz żądanie zaniechania innych naruszeń niż pozbawienie właściciela władztwa nad rzeczą. Przywrócenie stanu zgodnego z prawem dotyczy żądania przywrócenia stanu jaki by istniał gdyby własność nie została naruszona. Roszczenie negatoryjne jest wymierzone przeciwko trwałemu wkroczeniu w sferę uprawnień właściciela przez osobę nieuprawnioną, chroni przed naruszeniem, które może się wyrazić w wytworzeniu ciągłego lub powtarzającego się pogwałcenia sfery uprawnień właściciela. Konieczną przesłanką roszczenia negatoryjnego jest bezprawność naruszenia prawa własności. Stan ten można z kolei przyjąć w sytuacji, gdy właściciel nie wyraził zgody na określone działania naruszające jego prawo własności.

Powodowie jako właściciele nieruchomości składającej się z działek o nr ewid. (...) i (...) położonych w S. przy ul. (...) uprawnieni byli do wystąpienia z roszczeniem negatoryjnym. Jednak w świetle całokształtu zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie, albowiem nie spełnione zostały przesłanki z art. 222 §2 k.c. warunkujące udzielenie ochrony prawnej.

W pierwszej kolejności zważyć należy, że w trakcie prowadzonego postępowania powodowie przedłożyli umowę o przeniesienie własności budynku mieszkalno-użytkowego wraz z prawem wieczystego użytkowania gruntu sporządzoną aktem notarialnym z 07.07.1998r. Rep A nr 4925/1998r. Decyzją Burmistrza Miasta S. z dnia 2 lutego 2000r. znak G.II. (...) -u/ (...) prawo użytkowania wieczystego ustanowione na nieruchomości gruntowej wpisanej do ksiąg wieczystych nr (...) Sądu Rejonowego w Sandomierzu oznaczonej w ewidencji gruntów Miasta S. obręb Lewobrzeżny nr (...) o powierzchni 0,0335 ha i nr (...) o pow. 0, (...) przekształcone zostało w prawo własności przysługujące powodom A. Ś. i Z. Ś. (1) będących dotychczasowymi użytkownikami wieczystymi gruntu.

W toku prowadzonego postępowania powodowie mieli świadomość, że stali się właścicielami położonego na gruncie segmentu mieszkalno-usługowego nr (...) o powierzchni 116 m² stanowiącego odrębną własność z chwilą zawarcia aktu notarialnego z 07.07.1998r. Nie sposób uznać w świetle bezwzględnie obowiązujących przepisów odnośnie formy umowy zobowiązującej do przeniesienia własności nieruchomości (art. 158 k.c.), iż uprawnienia właścicielskie co do spornych działek powodowie nabyli jeszcze przed zawarciem aktu notarialnego z dnia 07.07.1998r., w tym zwłaszcza w 1995r. Bez znaczenia jest okoliczność, że powodowie uiścili na rzecz (...) w S. fakturę z dnia 18.12.1995 r. za lokal usługowo-handlowy (odpis faktury k. 165). Z treści ksiąg wieczystych (...) nie wynika, aby powodowie nabyli sporne działki w okresie wcześniejszym, aniżeli w dacie sporządzenia aktu notarialnego w 1998 r. Przed datą zawarcia aktu notarialnego powodowie nie byli ujawnieni jako właściciele rzeczowych nieruchomości. Do dnia złożenia aktu notarialnego z dnia 07.07.1998r. wieczystym użytkownikiem nieruchomości składających się m.in. z działki nr (...) była (...) Spółdzielnia Mieszkaniowa. Okoliczność powyższa nie budzi żadnych wątpliwości Sądu w świetle zgromadzonego materiału dowodowego, a zwłaszcza treści aktu notarialnego Rep. A nr (...)1998r. oraz zeznań powodów.

Zważyć należy, że przeniesienie własności nieruchomości dla swej skuteczności wymaga zachowania formy aktu notarialnego. Brak formy aktu notarialnego powoduje nieważność czynności prawnej zgodnie z art. 73 § 2 kodeksu cywilnego, nie odnosi żadnego skutku prawnego, w związku z czym przeniesienie własności nie następuje. Nie ulega

również wątpliwości, że do naczelných zasad prawa materialnego ksiąg wieczystých należy domniemanie prawne zgodności treści księgi wieczystej z rzeczywistým stanem prawným. Takie domniemanie jest nieodłącznym atrybutem ksiąg wieczystých i stanowi podstawę i uzasadnienie rękojmi wiary publicznej ksiąg wieczystých (por. E. Gniewek, SPP t. 3, 2013, s. 196 i powołana tam literatura).

W świetle powyższych rozważań istotnym dla ustalenia kwestii bezprawności i rodzaju naruszenia prawa własności powodów przez stronę pozwaną było wykazanie także okoliczności w jakich doszło do budowy urządzeń elektroenergetycznych zlokalizowanych na działkach (...). Bezspornym w sprawie był przebieg linii kablowej niskiego napięcia, przedmiotowe urządzenia wybudowane zostały bowiem w oparciu o decyzję Kierownika Urzędu Rejonowego w S. z dnia 11.07.1996r. Znak: ZB. (...) zezwalającej na budowę sieci kablowej zasilającej ówczesne budynki mieszkalno-usługowe nr (...) na działkach o nr ewid. 414/2, 411 oraz 413/1. Okoliczność ta nie była kwestionowana przez strony. Podstawą więc budowy urządzeń była prawomocna decyzja administracyjna. Powyższe okoliczności bezsprzecznie wynikają ze zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego. Niewątpliwie - co wynika z treści decyzji - inwestorem projektu była (...) Spółdzielnia Mieszkaniowa w S. będąca w tym czasie wieczystym użytkownikiem nieruchomości, w skład której wchodziły m.in. działki (...). Strona pozwana dołączyła wyciąg z dokumentacji technicznej w/w linii z którego wynika, że (...) Spółdzielnia Mieszkaniowa w S. zatwierdziła projekt budowy linii dla budynków (...) w dniu 18 października 1994r., natomiast decyzją Kierownika Urzędu Rejonowego w S. z dnia 11.07.1996r. zatwierdzono projekt budowlany. Odbiór urządzeń elektroenergetycznych biegnących m.in. przez obecne działki powodów nastąpił 03.10.1996r. Została sporządzona dokumentacja powykonawcza budowy kabla zasilającego NN od ST50 do Z9 potwierdzająca miejsce położenia kabla i infrastruktury energetycznej (k. 334-336).

Zatem w czasie trwającej procedury administracyjno-prawnej powodowie nie byli ujawnieni jako właściciele rzeczowych nieruchomości, albowiem pozostawały one w dyspozycji (...) Spółdzielni Mieszkaniowej, której przysługiwało prawo wieczystego użytkowania. Stąd też skoro powodowie nabyli działki (...) dopiero na mocy aktu notarialnego w 1998r. nie mogli występować w charakterze strony w postępowaniu administracyjnym w sprawie wydania pozwolenia na budowę sieci kablowej zasilającej budynki przy ul. (...) w S.. Również przy realizacji inwestycji nie było konieczności uzyskania zgody powodów na umieszczenie w/w urządzeń, albowiem w tamtym czasie nie przysługiwały im uprawnienie właścicielskie do przedmiotowych działek. Natomiast ówczesny użytkownik wieczysty nieruchomości (...) Spółdzielnia Mieszkaniowa w dacie posadowienia urządzeń na spornych działkach wyraziła zgodę na ich budowę zgodnie z przepisami prawa.

W uzasadnieniu wyroku z dnia 6 stycznia 2005r. (III CK 129/04, opubl: Prok i Pr. Nr 7-8/2006, poz. 52) Sąd Najwyższy zaakceptował co do zasady możliwość wystąpienia przez prywatnego właściciela z roszczeniem o usunięcie urządzenia przesyłowego w trybie art. 222§2 k.c. Roszczenie właściciela może być jednak oddalone, jeżeli on lub jego poprzednik prawny wyraził zgodę na realizację takiego urządzenia na działce, a przedsiębiorstwo przesyłowe przedstawi dowód takiej zgody. Problematyce usuwania urządzeń przesyłowych z prywatnych działek poświęcone są również inne orzeczenia Sądu Najwyższego, w których kluczową rolę przypisuje się kwestii ewentualnej zgody właściciela gruntu (lub poprzedniego właściciela gruntu) na realizację urządzeń przesyłowych. W wyroku z 28.06.2005r. (I CK 14/05) Sąd Najwyższy uznał, że właściciel nie może żądać usunięcia urządzeń przesyłowych ze swojej działki, jeżeli on albo jego poprzednik prawny zgodził się na zainstalowanie tych urządzeń. Uważa się że zgoda kreuje trwałe zobowiązanie właściciela, w efekcie którego doznaje ograniczeń w wykonywaniu przysługującego mu prawa własności.

Niewątpliwie roszczenie negatoryjne stanowiące podstawę roszczenia powodów przysługuje także gdy osoba trzecia dokonała bezprawnej ingerencji w sferę własności w inny sposób niż przez pozbawienie go faktycznego władztwa na rzeczą. W ostatecznie sprecyzowanym żądaniu pozwu (pismem z dnia 29.06.2015r.) powodowie domagali się wyłącznie usunięcia urządzeń infrastruktury technicznej stanowiących własność pozwanego z działki o nr ewid. (...) i przeniesienia ich na działkę o nr ewid. (...). W doktrynie utrwalony jest pogląd, że stan którego przywrócenia domaga się właściciel na podstawie art. 222 §2 k.c. nie musi być stanem poprzednim, istniejącym przed dokonaniem naruszenia. Może to być stan inny, byleby był zgodny z prawem, a więc nie naruszał bezwzględnie obowiązujących przepisów regulujących sposób korzystania z nieruchomości. Zgoda właściciela na określony, zgodny z prawem sposób

korzystania przez osobę trzecią z jego nieruchomości uchyla bezprawność działania tej osoby. Nie dochodzi wówczas do naruszenia własności w rozumieniu art. 222 §2 k.c.

W niniejszej sprawie Inwestorem projektu budowy sieci kablowej od stacji T. S. 50 do stacji (...) wraz z zasilaniem budynków mieszkalno-usługowych nr (...) była (...) Spółdzielnia Mieszkaniowa będąca jednocześnie użytkownikiem wieczystym działek objętych inwestycją, a urządzenia objęte pozwem zostały posadowione z inicjatywy i za zgodą (...) Spółdzielni Mieszkaniowej.

W toku postępowania Sąd przeprowadził dowód z opinii biegłego geodety na okoliczność synchronizacji działek i wykazania czy ujęte w decyzji z dnia 11 lipca 1996r. numery działek pokrywają się z tymi będącymi aktualnie własnością powodów. Faktem bezspornym była okoliczność, iż w latach 1993-1994r. na terenie miasta S. obręb S. Lewobrzeżny przeprowadzona została modernizacja ewidencji gruntów (pismo Starostwa Powiatowego w S. z dnia 03.06.2015r. – k. 154).

Ustalenia w przedmiocie synchronizacji działek ujętych w decyzji administracyjnej z dnia 11 lipca 1996r. o nr ewid. 412/2, 411, 413/1 w stosunku do oznaczenia numerów działek wskazanych w akcie notarialnym z dnia 7 lipca 1998r. Sąd oparł na opinii biegłego geodety A. C. (1). Biegły zaopiniował, że działki będące przedmiotem postępowania utworzono z różnych działek macierzystych, przy czym działkę (...) wydzielono z działki (...), zaś działkę (...) z działki (...), która nie została objęta decyzją administracyjną, co przedstawił na wykonanej przez niego mapie synchronizacyjnej (k. 177)

Opinia biegłego geodety była zgodna z zakresem zlecenia i rzetelnie wykonana, a określenie rodzaju czynności dokonanych przez biegłego nie budzi wątpliwości. Nie była ona również kwestionowana przez strony postępowania. Merytoryczny poziom wykonania opinii Sąd ocenił jako fachowy. Wnioski końcowe opinii Sąd podzielił w całości uznając, że jest ona jasna, pełna i rzeczowa, co czyni ją wiarygodnym dowodem w sprawie.

W tym zakresie pozwany w piśmie z dnia 2.10.2015 r. (k. 185-186) argumentował, że brak w decyzji działki o nr ewid. 412/1 nie przesądza o nielegalnej budowie urządzeń, skoro z mapy synchronizacyjnej sporządzonej przez biegłego wynika, że działka (...) znajduje się pomiędzy działkami (...) ujętymi w decyzji, a pominięcie na trasie linii działki (...) i poprowadzenie kabla zasilającego NN przez inną działkę byłoby niemożliwe i nielogiczne, powoływał się na konieczność uwzględnienia przez sąd faktów przyznanych i domniemań prawnych. Pozwany uzasadniał nadto, że inwestycja posadowienia kabla zasilającego okoliczne budynki mieszkalne i usługowe przy ul. (...) objęła również swoim zasięgiem działkę powodów, a wreszcie gdyby przyjąć, że lokalizacja odcinka na działce o nr ewid. (...) narusza prawo własności powodów, to stopień tej lokalizacji na niewielkim odcinku nie powinien prowadzić do uwzględnienia roszczenia (pismo pozwanego k. 185-186). Takie stanowisko pozwanego było kwestionowane przez powodów w piśmie z dnia 15.10.2015 r. (k. 199).

Niezależnie od tego należy podkreślić, że na pozwanym spoczywa obowiązek podejmowania wszelkich działań ukierunkowanych na zadbanie, aby wkroczenie w sferę uprawnień właścicielskich było właściwie udokumentowane bez konieczności odwoływania się do domniemań prawnych.

Sąd nie podzielił także stanowiska i wyводу strony pozwanej zawartego w piśmie z dnia 23.11.2015 r., że skoro w pkt. 2 powołanej decyzji wskazane są działki nr (...), po czym postawiony jest wielokropek oraz zwrot „działki inwestora”, to działka (...) mimo wszystko ujęta została w treści w/w decyzji. Powyższą okoliczność strona pozwana wywodziła z wykonanej przez biegłego mapy synchronizacyjnej wskazującej na położenie działki o nr ewid. 412/1 pomiędzy działkami (...) ujętymi w decyzji Kierownika Urzędu Rejonowego w S. z dnia 11.07.1996r. (pismo pozwanego k. 230, mapa synchronizacyjna biegłego geodety k. 177, odpis decyzji administracyjnej k. 143-144).

Zważywszy jednak należy, iż decyzja administracyjna to pismo, które po uprawomocnieniu określa prawa i obowiązki stron postępowania. Rozstrzygnięcie decyzji administracyjnej stanowi o ustaleniu prawa, o usunięciu sporu co do niego lub o jego tworzeniu na rzecz określonych podmiotów albo też o zakończeniu postępowania w danej instancji. Rozstrzygnięcie musi być sformułowane w sposób jasny i precyzyjny, a nie co najwyżej pośrednio wynikać

z uzasadnienia decyzji. Z tych względów mając na uwadze sposób zredagowania pkt. 2 decyzji Kierownika Urzędu Rejonowego z dnia 11 lipca 1996r. Sąd Rejonowy stanął na stanowisku, iż nie można domniemywać ujęcia w treści decyzji numeru działki (...) z tego tylko względu, że w jej treści organ państwowy wskazał znak interpunkcyjny wielokropek. Treść decyzji administracyjnej winna bowiem w sposób szczegółowy i precyzyjny określać jej przedmiot. W związku z powyższym twierdzenia pozwanego w tym przedmiocie należało uznać za chybione, albowiem decyzja administracyjna jest dokumentem urzędowym i stanowi dowód tego co zostało w nim urzędowo zaświadczone zgodnie z domniemaniem prawdziwości dokumentu urzędowego (zob. uzasadnienie wyroku SN z dnia 17 maja 2000r. , I CKN 724/98). Samo wyrażenie przypuszczenia, że dokument urzędowy może być niezgodny z prawdą nie stanowi zaprzeczenia jego prawdziwości i nie podważa jego mocy dowodowej (zob. uzasadnienie postanowienia SN z dnia 8 stycznia 2003r. , CKN 247/01). Co więcej przyjęcie możliwości weryfikacji w postępowaniu cywilnym decyzji administracyjnej naruszałoby ustaloną w art. 16 kodeksu postępowania administracyjnego zasadę trwałości ostatecznych decyzji administracyjnych, która stanowi jedną z kardynalnych zasad całego ogólnego systemu postępowania administracyjnego.

W świetle powyższych rozważań koniecznym stało się ustalenie faktycznego przebiegu sieci energetycznej na działce powodów poprzez odtworzenie projektowanego przebiegu trasy urządzeń z daty budowy kabla ze wskazaniem czy obejmował on swym przebiegiem również działkę (...).

W tym zakresie biegły z zakresu instalacji elektrycznych A. P. na fragmencie mapy synchronizacyjnej sporządzonej przez biegłego geodetę A. C. odtworzył kolorem czerwonym trasę przebiegu kabla zasilającego Pawilon 47A ze stacji transformatorowej oznaczonej ST 50 do złącza Z3 Nr Z9 zlokalizowanego na ścianie zewnętrznej pawilonu powodów (załącznik Nr 9 do opinii k. 254). Biegły rzeczoznawca stanowczo zaopiniował, że ponad wszelką wątpliwość projektowany przebieg trasy linii kablowej z daty jej budowy obejmował działki o nr (...), a zatem również działkę o nr ewid. 412/1. Ponadto biegły przedstawił, że istnieje techniczna możliwość zaprojektowania i przebudowania urządzeń infrastruktury technicznej stanowiących własność pozwanego w sposób wskazany w przedłożonym projekcie zagospodarowania terenu (załącznik nr 10 do opinii k. 255). Biegły określił również szacunkowy koszt wykonania inwestycji polegającej na przebudowie urządzeń infrastruktury technicznej stanowiących własność pozwanego z uwzględnieniem prac projektowych inwentaryzacji geodezyjnej powykonawczej oraz z odtworzeniem istniejącej infrastruktury budowlanej na łączną kwotę 6 634 złotych netto (opinia uzupełniająca k. 288-289). Biegły nadto zaopiniował, że analizując dokumentację zgromadzoną w aktach sprawy stwierdzić należy, że pierwotny przebieg kabla zasilającego od chwili jego posadowienia nie był zmieniony, albowiem na odmienną okoliczność brak jakiegokolwiek dokumentacji powykonawczej, a skoro nie istnieje taka dokumentacja przyjąć należy, że pierwotny przebieg kabla nie uległ zmianie.

W ocenie Sądu sporządzona przez biegłego z zakresu instalacji elektrycznych A. P. opinia jest fachowa i rzetelna, zawiera niezbędne kryteria dla obiektywnego ustalenia, że pierwotny przebieg trasy linii kablowej z daty jej budowy obejmował również działkę (...). Biegły rzeczowo i przekonująco przedstawił wnioski opinii w oparciu o zebraną w sprawie dokumentację. W sposób logiczny odpowiedział na postawione w tezie dowodowej pytania i zarzuty strony powodowej, w efekcie jego opinia nie była kwestionowana przez strony i stanowi wiarygodny dowód w sprawie.

Odnosząc się do zakresu żądania strony powodowej Sąd uznał, iż nie zostały spełnione przesłanki z art. 222 §2 k.c. warunkujące uwzględnienie powództwa o ochronę własności. Na treść orzeczenia Sądu wpłynęła ocena zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego oraz zakres ostatecznie zmodyfikowanego żądania pozwu, które w takim kształcie nie zasługiwało na uwzględnienie. Podkreślić w tym miejscu należy, iż sami powodowie jednoznacznie stwierdzili, że pozwany nie narusza ich własności z tej przyczyny, że działka (...) nie została ujęta w prawomocnej decyzji Kierownika Urzędu Rejonowego z dnia 11 lipca 1996r. Powodowie nie umieli rzeczowo wyjaśnić na czym polegało naruszenie ich prawa własności przez pozwanego, nie umieli jasno wskazać czasookresu (w tym żadnych ram czasowych), ani rodzaju naruszeń, na które się powoływali. Nie bez znaczenia jest również okoliczność, że powodowie począwszy od 1998r. nie zgłaszali żadnych naruszeń ich prawa własności i nie uważali, że takie naruszenia są dokonywane. Dopiero w 2011r. w związku z realizacją podjętych przez nich działań inwestycyjnych związanych z rozbudową pawilonu handlowego przy ul. (...) w S. powzięli informację, że na terenie ich działek znajdują się

urządzenia elektroenergetyczne stanowiące własność pozwanego uniemożliwiająca dalszą rozbudowę ich punktu handlowego.

W ocenie Sądu Rejonowego z relacji powodów jednoznacznie wynika, że gdyby mogli zrealizować zaplanowaną inwestycję, z pewnością nie wystąpiliby z powództwem o ochronę własności, ani też nie zgłaszali żadnych naruszeń przez pozwanego ich prawa własności. Powódka A. Ś. zeznała, że niezgodność z prawem polega na tym, „że kabel elektryczny leży na działce, na której mi nie pasuje” (k. 323/2, 00:04:07). Powódka nie miała jednak świadomości czy od 1998r. naruszenie własności miało mieć miejsce na obu jej działkach czy tylko na jednej. Przyznała, że w 1998r. powodowie nabyli prawo użytkowania wieczystego działek z już istniejącą infrastrukturą energetyczną.

Natomiast powód Z. Ś. (1) zeznał, że przy zakupie nieruchomości w 1998r. nie zapoznawał się z mapami nieruchomości, które pierwszy raz zobaczył około 2-3 lata temu, kiedy rozpoczął realizację planu inwestycyjnego rozbudowy pawilonu handlowego. Powód przyznał, że położenie kabla miało miejsce wcześniej, aniżeli powodowie dokonali zakupu nieruchomości, a „naruszenie ich własności przez pozwanego nastąpiło w chwili położenia kabla”. Powód nie potrafił wskazać w jaki sposób pozwany naruszył własność ich nieruchomości w sytuacji, gdy powodowie jeszcze nie byli jej właścicielami, skoro budowa kabla była realizowana w 1996 r., a nabycie nieruchomości przez powodów miało miejsce aktem notarialnym w 1998 r. Pozwany zeznał, że niniejszym pozwem domaga się jedynie przesunięcia kabla z działki (...) na działkę (...), albowiem w innym przypadku powodowie nie będą mogli zrealizować zaplanowanej rozbudowy ich punktu handlowego. Strona powodowa nie umiała wskazać choćby tak podstawowej okoliczności jaką jest czasookres naruszeń przysługującego im prawa własności. Powód upierał się, że kabel ten można przesunąć w momencie kopania fundamentów nowy budynek, a zatem w wyniku realizacji ich inwestycji. Przyznał, że w chwili zakupu budynku w 1998r. zapoznawał się jedynie z rozkładem budynku, a nie z dokumentacją dotyczącą przebiegu mediów, nie potrafił sprecyzować czy w sprawie domaga się przywrócenia stanu zgodnego z prawem czy też zaprzestania naruszeń prawa własności, ani też jakiego rodzaju naruszenia i w jakim terminie miały miejsce.

Mając na uwadze, że Sąd ocenia wiarygodność i moc dowodów według własnego uznania na podstawie wszechstronnego rozważenia zebranego materiału dowodowego, zatem Sąd podszedł do oceny zeznań powodów z dużą dozą ostrożności, albowiem nie stanowiły jasnej i logicznej wersji z której wynikałby rzeczywisty przebieg zdarzeń. Z przedstawionej przez nich relacji wynika, iż z pewnością nie zdecydowaliby się na wystąpienie z przedmiotowym pozwem w sytuacji, gdyby nie planowali powiększenia swego pawilonu handlowego. Z uwagi na kształt powództwa w sytuacji gdy powodowie domagają się od pozwanego wyłącznie przeniesienia zlokalizowanej na ich działce infrastruktury technicznej z jednej na drugą przy okazji wykonywania zaplanowanej przez nich inwestycji, a poza tym nie wskazali żadnych naruszeń ze strony pozwanego, ich roszczenie nie mogło zostać uwzględnione.

Zgodnie z art. 6 k.p.c. ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne. Tak więc co do zasady na tym spoczywa ciężar dowodu kto twierdzi, a nie na tym kto zaprzecza. Jeżeli materiał dowodowy zgromadzony w sprawie nie daje podstawy do dokonania odpowiednich ustaleń faktycznych w myśl twierdzeń jednej ze stron, sąd musi wyciągnąć ujemne konsekwencje z braku udowodnienia faktów przytoczonych na uzasadnienie żądań lub zarzutów. Strona, która nie przytoczyła wystarczających dowodów na poparcie swych twierdzeń, ponosi ryzyko niekorzystnego dla siebie rozstrzygnięcia, o ile ciężar dowodu co do tych okoliczności na niej spoczywał (wyrok S.A we W. z 18 stycznia 2012r.. I ACa 1320/2011, (...) nr (...), L..pl nr (...)).

Z komentowanego przepisu wynika dla sądu nakaz rozstrzygnięcia merytorycznego na niekorzyść strony, która opierała swe twierdzenia na faktach nieudowodnionych, zaś w ocenie Sądu powodowie nie udźwignęli ciężaru dowodu, nie wykazali aby pozwany w sposób trwały bezprawnie ingerował w sferę ich własności, ani też nie wskazali rodzaju naruszeń, których nakazania pozwanemu zaprzestania się domagali. Z tych względów powództwo należało oddalić, o czym Sąd orzekł w pkt. I wyroku.

Natomiast o kosztach procesu Sąd orzekł w pkt. II wyroku zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik procesu obciążając nimi powodów. W oparciu o treść art. 98§1 i 3 k.p.c. w zw. z §6 pkt. 4 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb

Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielone z urzędu (Dz.U. z 2013 r. poz. 461) na zasądzone na rzecz pozwanego koszty procesu składa się wynagrodzenie pełnomocnika pozwanego w kwocie 1200 złotych, opłata skarbową od pełnomocnictwa w kwocie 17 złotych oraz kwota 631,30 tytułem poniesionej przez stronę pozwaną zaliczki na opinię biegłego geodety.

SĘDZIA

ZARZĄDZENIE

1. odpis wyroku z uzasadnieniem doręczyć pełnomocnikowi powodów adw. Z. G. oraz pełnomocnikowi pozwanego adw. G. Z.;
2. odnotować w kontrolce uzasadnień sędziego;
3. akta przedstawić sędziemu po wpłynięciu apelacji lub po upływie 14 dni od dnia doręczenia odpisu wyroku wraz z uzasadnieniem;